

[Finansministeren.]

række problemer, som krævede folketingets beslutning, og som endnu var uløste. For det første spørgsmålet om behandling af overført indkomst. For det andet spørgsmålet om overgangsregler for ældre skatte-restancer. Disse spørgsmåls løsning krævede ændring i ikrafttrædelseslovsforslaget. Til dette kom behovet for en række ændringer i selve kildeskatteloven, som også min forgænger var klar over der måtte tages stilling til. Jeg kan her bl. a. nævne selve indeholdelsesordningen for lønmodtagere. Min forgænger havde sluttet en aftale med Dansk Arbejdsgiverforening, hvorefter arbejdsgiverne skulle tilbageholde en fast procent af lønnen, angivet på skattekortet for hver enkelt lønmodtager, i stedet for den i loven fastsatte ordning med tabeltræk. Dernæst måtte loven ændres, således at indeholdelsesordningen — de såkaldte A-indtægter — i første omgang kun blev sat i kraft for rene lønindtægter, medens pensioner, folkepensioner og understøttelser m. v., der efter loven også skulle behandles som A-indtægter, foreløbig ikke skulle behandles som A-indtægter. Denne ændring, der var dikteret af praktiske og tidsmæssige grunde, var — så vidt jeg kunne skønne — godkendt af min forgænger, uden at folketingsudvalget var oplyst herom. Yderligere rejstes spørgsmålet om en mere hensigtsmæssig og lempeligere ordning for børnebeskatning og derunder for beskatningen af underholdsbidrag til børns forsørgelse. I denne forbindelse skulle problemet om personfradrag for børn under 18 år finde sin lovmæssige løsning.

Man rejste derefter spørgsmålet om ændrede lovregler for beskatningen af borgere under ophold i Grønland, og departementet refererede drøftelser og overvejelser vedrørende ændring af de i fjor vedtagne regler om lønmodtagerfradrag og standardfradrag — drøftelser, som jeg også tror min forgænger har været indblandet i.

Til alt dette kom nødvendigheden af at tage stilling til en række vigtige uløste spørgsmål vedrørende ægtefællers beskatning, herunder om hustru- eller familiefradrag skulle bibeholdes for mindre hustruindkomster, og hvordan der skulle forholdes med medhjælpende hustruer. I denne sammenhæng måtte der tages stilling til den

betænkning, som justitsministeriets ægte-skabsudvalg afgav den 4. oktober i fjor.

Til alle disse lovgivningsspørgsmål føjede sig en række dermed sammenhængende ændringer i andre love, herunder ligningsloven, statsskatteloven, loven om særlig indkomstskat, sømandsskatteloven, renteforsikringsloven og selskabsskatteloven.

Ud over disse lovspørgsmål skulle der i denne samling udarbejdes og gennemføres udskrivningsregler for kildeskatten, som krævede:

- 1) Et nøje skøn over indtægtsforholdene i 1969.
- 2) Stillingtagen til det udskrivningsbehov, der skal sigtes mod i 1969.
- 3) Afgørelse af spørgsmålet, om folkepensionsbidraget skal opretholdes eller f. eks. indarbejdes i statsindkomstskatten.
- 4) Afgørelse af spørgsmålet om ægtefællers beskatning, som i høj grad hang sammen med udskrivningsskalaen, ligesom
- 5) denne skalas udformning også afhang af, hvorvidt nedslagsreglerne for folkepensionister m. v. skulle bevares eller — som det havde været drøftet — skulle afløses af forhøjelser af de pågældende ydelser.

Jeg har nævnt alle disse uløste lovproblemer, fordi de selvfølgelig krævede tid og omtanke, og fordi deres løsning — og hurtige løsning — var aldeles afgørende for, hvordan de næste led i kæden skulle fungere, og hvordan systemoplæg og programmering vedrørende EDB-behandling skulle foretages. Der er jo det særlige ved EDB-behandling, at for at kunne sætte denne i gang skal man vide, hvad det er, man vil med behandlingen.

Regeringens skatteudvalg tog fat på løsningen og valgte som retningslinje, at ethvert spørgsmål måtte løses på den enkleste mulige måde og uden på nogen vis at ændre forudsætningerne for eller indholdet af den allerede besluttede planlægning. Vi var indstillet på så senere, når systemet kørte, at foretage de korrektioner, som viste sig nødvendige. Men ikrafttrædelsen, måtte ikke forsinkes, og det var vor hensigt at færdiggøre disse problemer, så folketinget i denne uge kunne have fået forelagt de nødvendige lovforslag med opfordring til at færdiggøre dem inden 1. april i år, hvis tinget ikke ville forsinke kildeskattens ikrafttræden.